

Övrig part: Sven Mahnkopf

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 1.1 i förordning nr 650/2012⁽¹⁾ tolkas så, att förordningens tillämpningsområde (arv efter avliden) också omfattar nationella bestämmelser som, såsom 1371 § stycke 1 i den tyska civillagen (Bürgerliches Gesetzbuch, BGB) reglerar förmögenhetsrättsliga frågor efter en makes död genom att höja den efterlevande makens lagliga arvslott?
- 2) För det fall att fråga 1 ska besvaras nekande, ska artiklarna 68 punkt 1 och 67.1 i förordning nr 650/2012 tolkas så, att den efterlevande makens arvslott i sin helhet får tas med i det europeiska arvsintyget, även om denna till en del följer av en höjning av den lagliga arvsloten i enlighet med en sådan förmögenhetsrättslig bestämmelse som 1371 § stycke 1 BGB?

Om denna fråga i princip ska besvaras nekande, kan den ändå i undantagsfall besvaras jakande när

- a) arvsintyget enbart har som syfte att i en annan medlemsstat fastställa arvingars rättigheter till arvlåtarens där befintliga tillgångar, och
 - b) avgörandet avseende arvet (artiklarna 4 och 21 i förordning nr 650/2012) och – oavsett vilken lagvalsbestämmelse som används – frågan om makarnas förmögenhetsförhållande regleras enligt samma nationella rättsordning?
- 3) För det fall att frågorna 1 och 2 ska besvaras nekande, ska artikel 68 punkt 1 i förordning nr 650/2012 tolkas så, att den efterlevande makens arvslott, som höjts på grundval av förmögenhetsrättsliga bestämmelser, får tas med i sin helhet i det europeiska arvsintyget men på grund av nämnda höjning enbart i upplysande syfte?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 av den 4 juli 2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg (EUT L 201, s. 107).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 14 november 2016 – Grupo Norte Facility S.A. mot Angel Manuel Moreira Gómez

(Mål C-574/16)

(2017/C 030/26)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Grupo Norte Facility S.A.

Motpart: Angel Manuel Moreira Gómez

Tolkningsfrågor

- 1) Ska mot bakgrund av principen om likvärdighet mellan visstidsanställda och tillsvidareanställda arbetstagare, en uppsägning av ett anställningsavtal på grund av "objektiva omständigheter" enligt artikel 49.1 c ET och en uppsägning på sakligt grund enligt artikel 52 ET anses vara "jämförbara situationer", och innebär därmed skillnaden i ersättning mellan dessa båda fall att visstidsanställda och tillsvidareanställda arbetstagare behandlas olika, vilket är otillåtet enligt rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP⁽¹⁾?

- 2) Om så är fallet, kan då de socialpolitiska mål som låg till grund för införandet av avtalsformen avlösningsavtal, enligt klausul 4.1 i nämnda ramavtal även anses motivera en skillnad i behandling i form av en lägre ersättning vid anställningsavtalets upphörande, när arbetsgivaren fritt får välja att detta avlösningsavtal ska gälla för viss tid?
- 3) För att säkerställa den ändamålsenliga verkan av direktiv 1999/70 EG, om det inte anses finnas någon rimlig motivering enligt klausul 4.1, ska då skillnaden i behandling mellan visstidsanställda och tillsvidareanställda arbetstagare i den spanska lagstiftningen med avseende på ersättning vid anställningsavtalets upphörande, anses utgöra en sådan diskriminering som är förbjuden enligt artikel 21 i stadgan och som strider mot principen om likabehandling och icke-diskrimineringsprincipen, vilka ingår i unionens allmänna rättsprinciper?

⁽¹⁾ EGT L 175, 1999, s. 43.

Överklagande ingett den 17 november 2016 av Sun Pharmaceutical Industries Ltd, tidigare Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd, av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 8 september 2016 i mål T-460/13, Sun Pharmaceutical Industries Ltd, formerly Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd mot Europeiska kommissionen

(Mål C-586/16 P)

(2017/C 030/27)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Sun Pharmaceutical Industries Ltd, tidigare Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd (ombud: R. Vidal, A. Penny, Solicitors, B. Kennelly QC, Barrister)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom i mål T-460/13 såvitt den ogillade klagandens yrkande om ogiltigförklaring av Europeiska kommissionens beslut av den 19 juni 2013 i ärende COMP/39226 – Lundbeck (citalopram), varigenom konkurrensbegränsning genom syfte enligt artikel 101.1 FEUF och artikel 53 FEU fastställdes, i den del det avser klaganden,
- ogiltigförklara artikel 1.4 i beslutet i den del det avser klaganden,
- ogiltigförklara artikel 2.4 i beslutet i den del den ålägger klaganden böter, eller, i andra hand, nedsätta bötesbeloppet, och
- förplikta kommissionen att ersätta klagandens rättegångskostnader avseende förevarande förfarande samt andra åtgärder domstolen finner lämpliga.

Grunder och huvudargument

1. Tribunalen tillämpade felaktigt den prövning som ska tillämpas för att styrka "konkurrensbegränsning genom syfte" enligt artikel 101.1, såsom den fastställts av Europeiska unionens domstol i *Cartes Bancaires*/kommissionen C-67/13 P, ECLI: EU:C:2014:2204 ("*Cartes Bancaires*"). Avtalet mellan klaganden och H. Lundbeck A/S ("*Lundbeck*") som trädde i kraft den 16 juni 2002 ("*avtalet*"²) var inte i sig skadligt för konkurrensen. Dess syfte var vid första påseende att avgöra en patenttvist mellan klaganden och Lundbeck. Det skulle krävas att kommissionen undersökte avtalets effekter för att avgöra huruvida det faktiskt var skadligt för konkurrensen.